

תת"ע 13754/02/20 - מדינת ישראל נגד אושרי אדרי

בית משפט השלום לתעבורה באילת

תת"ע 13754-02-20 מדינת ישראל נ' אושרי אדרי
תיק חיצוני: 11151340368

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	אושרי אדרי

החלטה

1. בפניי בקשה להעברת מקום הדיון מבית משפט השלום באילת לבית משפט השלום באשדוד.

רקע

2. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית וזאת בניגוד לתקנה 28(ב)(1) לתקנות התעבורה.

טיעוני הצדדים

3. המבקש הגיש בקשה להעברת מקום הדיון לאשדוד. לטענת המבקש, הוא מתגורר במגדל העמק ויקשה עליו להגיע לאילת. המבקש אינו מודה בביצוע העבירה המיוחסת לו בכתב האישום, הגם שלדברי בא כוחו מודה בעבירה של אי אחיזת ההגה בשתי ידיים (עבירה על תקנה 28(א)).

4. המשיבה התנגדה לבקשה, הגם שהציעה לב"כ המבקש לפנות אליה ככל שמעוניין לקבל הצעה להסדר טיעון.

דין והכרעה

5. סעיף 6 לחוק סדר הדין הפלילי[נוסח משולב], התשמ"ב 1982 קובע כי "דנים נאשם בבית המשפט אשר באזור שיפוטו נעברה העבירה, כולה או מקצתה, או נמצא מקום מגורי הנאשם".

6. בפועל כתבי האישום מוגשים במקום ביצוע העבירה. וכפי שנקבע כחוט השני בפסיקת בתי המשפט ישנה עדיפות ברורה לקביעת הדיון במקום ביצוע העבירה, ולא במקום מגורי הנאשם, ורק אם נימוק מיוחד לכך יקבע הדיון במקום מגוריו של הנאשם.

(ראו י. קדמי, "סדר דין בפלילים", חלק שני (ספר ראשון), מהדורת 1998, ע"מ 765; ראו גם עפ"ת (חיפה) 27124-06-10 לם נ' מדינת ישראל (14.7.10)).

7. בבש"פ אמנון הלן נ' מדינת ישראל (26.5.16) נקבע מבחן "מירב הזיקות":

"כללי הסמכות המקומית אינם כללים "טכניים" בלבד, והפעלתם כפופה לשיקול דעתו של בית המשפט. על התכליות שביסוד כללי הסמכות המקומית בהליך הפלילי ועל עקרונות הפעלתם עמד כב' הנשיא ברק בפרשה אחרת:

"... יש לזכור כי לעיתים קיימות זיקות הקושרות את כתב האישום לבית משפט או למחוזות שונים... במקרים אלה מסור לתביעה הפלילית שיקול דעת בבחירת מקום העמדתו לדין של הנאשם. אין זה מתחייב כי הדיון יתנהל בקרבת מקום מגוריו של הנאשם. הדיון עשוי להתקיים בקרבת מקום ביצוע העבירה למשל כדי להימנע מהטרחת עדי התביעה לבית משפט מרוחק..."

8. הכלל הוא, כי על מי שעותר להעברת הדיון מוטל הנטל להראות כי **מאזן הנוחות נוטה במובהק** לטובת העברת הדיון (ראו בש"פ 1085/11 ספר נ' מדינת ישראל (22.2.11)).

9. בבש"פ 3064/07 **יפה מזרחי נ' מדינת ישראל** (23.4.07) נקבע כי במקרה בו אין מדובר בהודאה, לא תתאפשר העברה של הדיון אלא **בנסיבות חריגות ומיוחדות** (ראו גם: בש"פ 7209/20 **אלעד שאלתיאל נ' מדינת ישראל** (25.10.20); בש"פ 6395/18 **ויין נ' מדינת ישראל** (12.9.18)).

10. בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, בתי המשפט נוהגים לאפשר העברת מקום הדיון משיקולי נוחות של הנאשם בנסיבות בהן מודה הנאשם בעבירה המיוחסת לו, ועל מנת לאפשר לו לקיים דיון טיעונים לעונש בסמוך למקום מגוריו.

ככל שהנאשם אינו מודה במיוחס לו, תהא הנטייה ככלל, שלא להיעתר לבקשה, זאת מן הטעם שהעברת הדיון, תצריך הגעת עדי תביעה, ובהם אנשי משטרה, לבית המשפט המרוחק אליו הועבר הדיון, ולפיכך שיקולי הנוחות אינם מטילים את הכף לטובת העברת הדיון.

11. שקלתי את טיעוניו של הנאשם כפי שפורטו בבקשתו. כאמור, הנאשם בשלב זה אינו מודה במיוחס לו, ומבקש

העברת הדיון לבית משפט קרוב יותר למקום מגוריו, משיקולי נוחות שלו.

נימוק זה אינו מצדיק, העדפת נוחותו שלו במחיר של הטרחת עדי התביעה לבית משפט מרוחק.

לא מצאתי בנימוקיו של הנאשם נימוקים אחרים, ובוודאי שלא נימוקים חריגים המצדיקים העברת הדיון לבית משפט אחר בנסיבות בהם הנאשם אינו מודה במיוחס לו.

12. לאור האמור, הבקשה להעברת מקום הדיון נדחית.

13. הדיון הקבוע ביום 7.3.21 יתקיים בבית משפט לתעבורה באילת.

14. ככל שהצדדים יגיעו להסדר טיעון במסגרתו יבקש הנאשם להודות במיוחס לו במסגרת ההסדר, או ככל שיצהיר כי בכוונתו להודות במיוחס לו גם שלא במסגרת הסדר, יוכל להגיש בקשה נוספת להעברת מקום הדיון והבקשה תיבחן בשנית.

ניתנה היום, ו' אדר תשפ"א, 18 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.